

13. Nasz jedyny Zbawiciel i Sędzia

W pierwszej i drugiej części tego artykułu (10/1 i 10/2), przedstawiłem okoliczności, z powodu których autorzy starotestamentowych ksiąg świętych, zwłaszcza prorok Izajasz – eksponując stanowczo i konsekwentnie monoteizm – niezmiennie podkreślali, iż jedynym Stwórcą jest Bóg Jahwe.

W obecnej, trzeciej części tego artykułu – per analogiam – zobaczymy, że te same okoliczności powodowały, iż w tamtym okresie równie stanowczo podkreślano, że Bóg Jahwe jest też jedynym Zbawicielem!

Oto kilka podstawowych wypowiedzi:

„Ale teraz tak mówi Jahwe, Stworzyciel twój, Jakubie, Twórca twój, o Izraelu: Nie lękaj się, bo cię wykupiłem, wezwałem cię po imieniu; tyś moim! Gdy pójdziesz przez wody, Ja będę z tobą, i gdy przez rzeki, nie zatopią cię. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się, nie strawi cię płomień. Albowiem Ja jestem Jahwe, twój Bóg, Święty Izraela, twój Zbawca...[...] Wyście moimi świadkami – wyrocznia Jahwe – i moimi sługami, których wybrałem, abyście mogli poznać i uwierzyć mi, oraz zrozumieć, że tylko Ja istnieję. Boga utworzonego przede mną nie było, ani po mnie nie będzie. Ja, Jahwe, tylko Ja istnieję i poza mną nie ma żadnego zbawcy ” (Iz 43,1-3.11 BT);

„Prawdziwie, Tyś Bogiem ukrytym, Boże Izraela, Zbawco! [...] Przedstawcie i przytoczcie dowody, owszem naradźcie się wspólnie; kto zapowiedział to już od dawna i od owej chwili objawił? Czyż nie Ja jestem Jahwe, a nie ma innego Boga prócz mnie? Bóg sprawiedliwy i zbawiający nie istnieje poza mną” (Iz 45,15.21 BG);

„[...] Wówczas wiedzieć będzie każdy człowiek, że Ja jestem Jahwe, twój Zbawca” (Iz 49,26 BT);

„Oto Ja jestem Jahwe, twój Bóg od ziemi egipskiej, innego Boga

poza mną ty nie znasz; nie ma, prócz mnie, wybawcy” (Oz 13,4 BT)

Nie ma wątpliwości, że zacytowane tu fragmenty Starego Testamentu, zdecydowanie poświadczają, iż tylko Bóg Jahwe jest naszym jedynym Zbawcą – „[...] Ja, Jahwe, tylko Ja istnieję i poza mną nie ma żadnego zbawcy ” (Iz 43,1-3.11 BT)!

Jednak to kategoryczne oświadczenie Boga Jahwe nie neguje kolejnej prawdy, że Zbawicielem ludu Bożego jest jednorodzony Syn Boga, Jezus Chrystus. Prawda ta, tak szeroko udokumentowana w natchnionych księgach Nowego Testamentu, już wcześniej została wyrażona przez tegoż Izajasza, który zapowiadając przyjście Mesjasza, napisał:

„Oto Jahwe obwieszcza wszystkim krańcom ziemi: Mówcie do Córy Syjońskiej; Oto twój Zbawca przychodzi, Oto Jego nagroda z Nim, i zapłata Jego przed Nim” (Iz 62,11 BT; por. Iz 53,11.12);

co powtarza prorok Zachariasz, dodając szczegóły identyfikujące posłanego przez Jahwe Zbawiciela:

„Raduj się wielce Córo Syjońska, wołaj radośnie, Córo Jeruzalem, Oto Król twój idzie do ciebie, sprawiedliwy i zwycięski, Pokorny – jedzie na osiołku, na oślęciu, źrebięciu oślicy” (Za 9,9 BT; por. Mt 21,1-7)!

Czy więc mamy dwóch Zbawicieli?

W kontekście tego pytania warto spojrzeć na słowa ap. Pawła, który w Liście do Tytusa – wskazując na dzieło miłości Bożej – napisał m. in.:

„[...] Ale gdy się objawiła dobroć i miłość do ludzi Zbawiciela naszego, Boga, zbawił nas nie dla uczynków sprawiedliwości, które spełnialiśmy, lecz dla miłosierdzia swego przez kąpiel odrodzenia oraz odnowienie przez Ducha Świętego, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego. Abyśmy, usprawiedliwieni łaską jego, stali się dziedzicami żywota wiecznego, którego nadzieja nam przyświeca” (Tyt 3,4-7; por. Jan 3,16).

Dlaczego Apostoł wskazuje tutaj na dwóch Zbawicieli?

Nie może być wątpliwości, że Paweł wiedział, iż Bóg i Ojciec Pana Jezusa Chrystusa (por. Jan 20,17), jest naprawdę „jedynym prawdziwym Bogiem” (Jan 17,3), i „jedynym Zbawicielem” (1 Tym 2,3)...! Takim był od zawsze i takim pozostaje na zawsze, bo – przypomnijmy: „Dla nas istnieje tylko jeden Bóg, Ojciec, Z KTÓREGO POCHODZI WSZYSTKO...” (1 Kor 8,6):

Jedynie On jest Bogiem samoistnym, który nikomu nie zawdzięcza Swego istnienia, gdyż jest Życiem i Źródłem Życia dla wszystkich istot („Jak bowiem Ojciec ma żywot sam w sobie, tak dał i Synowi, by miał żywot sam w sobie” – Jan 5,26);

„Jedyny, który ma nieśmiertelność, który mieszka w światłości niedostępnej, którego nikt z ludzi nie widział i widzieć nie może...” (1 Tym 6,16);

On jest naszym jedynym Zbawicielem, gdyż kochając upadłych ludzi, z miłości „Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy nie zginął, ale miał żywot wieczny” (Jan 3,16); To On pojednał nas z Sobą przez Jezusa Chrystusa, „I was, którzy niegdyś byliście Mu obcymi i wrogo usposobionymi, a uczynki wasze były złe, teraz też pojednał w Jego ziemskim ciele przez śmierć, aby was wystawić przed obliczem Swoim jako świętych i niepokalanych, i nienaganych” (Kol 1,21.22).

A Jezus Chrystus?

Jako Zbawiciel Jezus Chrystus „pojawia się” w momencie, gdy pytamy, W JAKI SPOSÓB I PRZEZ KOGO Najwyższy zbawił świat, wówczas pełna biblijna odpowiedź brzmieć będzie: Najwyższy, który stworzył wszystko PRZEZ Swego jednorodzonego Syna (Kol 1,15), również PRZEZ NIEGO zbawił ludzkość („A my widzieliśmy i świadczmy, iż Ojciec posłał Syna jako Zbawiciela świata” – 1 Jana 4,14)!

Jest tak, gdyż – jak napisał Apostoł Narodów, Paweł – obok Boga Ojca, mamy też „[...] jednego Pana, Jezusa Chrystusa, PRZEZ KTÓREGO wszystko istnieje, i PRZEZ KTÓREGO my także istniejemy” (1 Kor 8,6).

Nie mylą się zatem i nie popadają we wzajemną sprzeczność

autorzy ksiąg biblijnych – zarówno Starego, jak i Nowego Testamentu – ani wtedy gdy piszą, że jedynym Zbawicielem ludu Bożego jest Bóg Jahwe, ani wtedy, gdy piszą, że Zbawicielem jest Jego jednorodzony Syn, Pan Jezus Chrystus! Bo w pierwszym przypadku eksponują pozycję Najwyższego, „z którego pochodzi wszystko”, a w drugim przypadku kierują uwagę na Jezusa Chrystusa „przez którego wszystko się stało”.

Wiemy już, że osoby i grupy, które nie wierzą w preegzystencję

jednorodzonego Syna Bożego oraz zaprzeczają, iż On wraz z Ojcem stwarzał świat, powołują się na fragmenty biblijne, które stwierdzają, iż jedynie Bóg Jahwe jest Stwórcą.

Przejrzałem kilka dostępnych mi opracowań osób z tych kręgów i zebrałem razem te fragmenty Wprawdzie przedstawiłem je już w drugiej części tego 10. artykułu (10/2), ale teraz przypomnę je raz jeszcze:

„Czy nie mamy wszyscy jednego ojca? Czy nie jeden Bóg nas stworzył?” (Mał 2,10 BT);

„Oto dzieje początków po stworzeniu nieba i ziemi. Gdy Jahwe Bóg stworzył ziemię i niebo” (1 Mjż 2,4 BT);

„Wtedy to Jahwe ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą” (1 Mjż 2,7 BT);

„Tak mówi Jahwe – twój Odkupiciel, Ten, co ukształtował cię [już] w łonie matki: – Ja, Jahwe, wszystko stworzyłem! Ja sam rozpostarłem niebiosa i utwierdziłem ziemię własną swą mocą” (Iz 44,24 BP);

„Tak mówi Jahwe, Święty Izraela i jego Twórca [...] To Ja uczyniłem ziemię i na niej stworzyłem człowieka, Ja własnoręcznie rozpiąłem niebo i rozkazuję wszystkim jego zastępom” (Iz 45,11.12 BT);

„Upada dwudziestu czterech starców przed Tym, który siedzi na tronie, i oddaje pokłon Temu, który żyje na wieki wieków i składa korony swoje przed tronem, mówiąc: <Godzien jesteś, Panie i Boże nasz, przyjąć chwałę i cześć, i moc, ponieważ Ty stworzyłeś wszystko, i z woli twojej zostało stworzone, i

zaistniało” (Obj 4,10.11 BW);

„Wołał on głosem donośnym: <Ulękniście się Boga i dajcie Mu chwałę, bo godzina Jego sądu nadeszła, a oddajcie pokłon Temu, co niebo uczynił i ziemię, i morze i źródła wód” (Obj 14,7 BT);

„Morze jest Jego własnością: bo On sam je stworzył, i ląd stały jest ukształtowany Jego rękami; przyjdźcie, uwielbiajmy, padajmy na twarze i zginajmy kolana przed Jahwe, który nas stworzył!” (Ps 95,5.(BT);

„Przez słowo Jahwe powstały niebiosa i wszystkie ich zastępy przez tchnienie ust Jego. [...] Bo sam powiedział, a wszystko powstało; On sam nakazał, i zaczęły istnieć” (Ps 33,6.9 BT);

„Zapytaj zwierząt – pouczą. I ptaki w powietrzu powiedzą,. Zapytaj Podziemia, wyjaśni; pouczą cię i ryby w morzu. Któż by z nich tego nie wiedział, że ręka Jahwe uczyniła wszystko; w Jego ręku – tchnienie życia i dusza każdego człowieka” (Hioba 12,7-10 BT).

W jednej z rozmów usłyszałem:

„Skoro tyle razy jest napisane, że Bóg Jahwe jest jedynym Bogiem i jedynym Stwórcą wszystkiego, to niby z jakiego powodu miałbym wierzyć, że Jezus Chrystus także miał Boską naturę, i że wraz z Ojcem stwarzał wszystko cokolwiek istnieje?!”

Poprosiłem wtedy mego rozmówcę, by pozwolił mi odczytać kilka fragmentów Pisma Świętego, mówiących o tym, kto jest Zbawicielem ludu Bożego. A kiedy wyraził zgodę, przeczytałem wskazane na początku tej części artykułu fragmenty:

„Ale teraz tak mówi Jahwe, Stworzyciel twój, Jakubie, Twórca twój, o Izraelu: Nie lękaj się, bo cię wykupiłem, wezwałem cię po imieniu; tyś moim! Gdy pójdziesz przez wody, Ja będę z tobą, i gdy przez rzeki, nie zatopią ciebie. Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się, nie strawi cię płomień. Albowiem Ja jestem Jahwe, twój Bóg, Święty Izraela, twój Zbawca...[...] Wyście moimi świadkami – wyrocznia Jahwe – i moimi sługami, których wybrałem, abyście mogli poznać i uwierzyć mi, oraz zrozumieć, że tylko Ja istnieję. Boga utworzonego przede mną

nie było, ani po mnie nie będzie. Ja, Jahwe, tylko Ja istnieję i poza mną nie ma żadnego zbawcy ” (Iz 43,1-3.11 BT);

„Prawdziwie, Tyś Bogiem ukrytym, Boże Izraela, Zbawco! [...] Przedstawcie i przytoczcie dowody, owszem naradźcie się wspólnie; kto zapowiedział to już od dawna i od owej chwili objawił? Czyż nie Ja jestem Jahwe, a nie ma innego Boga prócz mnie? Bóg sprawiedliwy i zbawiający nie istnieje poza mną” (Iz 45,15.21 BG);

„[...] Wówczas wiedzieć będzie każdy człowiek, że Ja jestem Jahwe, twój Zbawca” (Iz 49,26 BT);

„Oto Ja jestem Jahwe, twój Bóg od ziemi egipskiej, innego Boga poza mną ty nie znasz; nie ma, prócz mnie, wybawcy” (Oz 13,4 BT)

I zapytałem:

„Czy zgodziłbyś się ze mną, gdybym – opierając się na tych fragmentach – twierdził, Bóg Jahwe jest jedynym Zbawcą ludu Bożego?...”

Odpowiedział:

„Oczywiście, że Bóg Jahwe jest Zbawicielem – tak, jak przeczytałeś”.

„A Jezus?” – wtrąciłem.

„Jezus Chrystus jest naszym Zbawicielem, bo to On na Golgocie wykupił nas od wiecznej śmierci!”

Zdziwiłem się:

„Czy to znaczy, że mamy dwóch Zbawicieli?... Bo przecież wszystkie przeczytane przed chwilą wersety stwierdzają, że JEDYNYM Zbawicielem jest Bóg Jahwe. Natomiast żaden z nich ani nie wspomina Jezusa Chrystusa, ani nie nazywa Go Zbawicielem! ...”

Uśmiechnął się i powiedział:

„Twierdzenie proroków, że jedynym Zbawcą jest Bóg Jahwe, jest naturalne i uprawnione, bo przecież inicjatywa zbawienia wyszła od Niego i to On „Syna swego jednorodzonego dał”. Z kolei Jezus Chrystus jest naszym Zbawcą, gdyż to On zgładził na Golgocie nasze grzechy, uwalniając nas od wiecznej śmierci.”

Przez chwilę patrzyłem na niego, a potem zadałem pytanie, do którego zmierzałem od początku naszej rozmowy:

„Czy w takim rozumieniu sprawy nie przeszkadzają ci słowa Boga Jahwe, który oświadcza, iż On sam jest jedynym Zbawicielem („poza mną nie ma żadnego zbawcy” – Iz 43,1-3.11 BT)...?”

„Nie, dlaczego miałyby mi to przeszkadzać...?”

„No to może inaczej. Odpowiedz mi proszę dlaczego, gdy w proroctwie Izajasza Bóg Jahwe stwierdza, iż jest jedynym Stwórcą (np. „Tak mówi Jahwe, Święty Izraela i jego Twórca [...] To Ja uczyniłem ziemię i na niej stworzyłem człowieka, Ja własnoręcznie rozpiąłem niebo i rozkazuję wszystkim jego zastępom” – Iz 45,11.12 BT), ty stanowczo odrzuciłeś pogląd, że jednorodzony Syn Boga był współ-Stwórcą wszystkiego co istnieje?...”

„Nie bardzo rozumiem...”

Wyjaśniłem:

„Chodzi mi o brak konsekwencji z twojej strony. Zobacz, zaprzeczając preegzystencji jednorodzonego Syna Bożego, odwołujesz się głównie do wypowiedzi z proroka Izajasza. Twierdzisz stanowczo, że skoro jest napisane, iż Najwyższy jest „jedynym Stwórcą” wszystkiego, to Syn Boży nie może być współ-Stwórcą!... Tymczasem w kwestii „Zbawiciela” zajmujesz diametralnie odmienne stanowisko. Bo mimo, że Bóg Jahwe oświadcza, iż jest „jedynym Zbawcą”, ty nie widzisz problemu by przyjąć, że Jezus Chrystus także jest Zbawicielem! – Skąd to odmienne podejście?...”

„Wybacz, ale chyba cię nie rozumiem...”

„Więc powiem to jeszcze inaczej. Jeśli twoim zdaniem, słowa Boga Jahwe, że On jest „jedynym Zbawcą”, nie wykluczają, że Jezus Chrystus także jest Zbawcą, to dlaczego słowa tego samego Boga Jahwe, że On jest „jedynym Stwórcą”, miałyby wykluczać, że Jego jednorodzony Syn, jest współ-Stwórcą?!”...

(Przeprowadziliśmy kilka podobnych rozmów, ale choć nie usłyszałem żadnych nowych argumentów merytorycznych, mój rozmówca pozostał przy swoim zdaniu.)

Jestem w stanie zrozumieć, że ktoś, kto nie posiadał jeszcze gruntownej znajomości Pisma Świętego i na przykład dostał się pod wpływ „niezależnego teologa” – który twierdzi, że Stary Testament jest „całym Pismem Świętym” i kontestuje pisma nowotestamentowe – może być przez pewien czas zdezorientowany i zagubiony... Wierzę jednak, że każda taka osoba, jeśli naprawdę poważnie traktuje Pismo Święte oraz całym sercem poszukuje Bożej Prawdy i zbawienia, w stosunkowo krótkim czasie potrafi odróżnić prawdę od fałszu.

Cieszyłbym się, gdyby takiej osobie pomogło to, co już napisałem w tym cyklu, a także to, co jeszcze – jeśli Pan pozwoli – będę pisać. Także tuż obok, poniżej.

Podobnie jak w kwestii:

„jedyny Stwórca” i „jedyny Zbawiciel”, Pismo Święte wypowiada się także w kwestii „Sędziego wszystkich” (Hbr 12,23) – Boga Jahwe.

Już patriarcha Abraham stwierdził, że to Wszechmocny jest „Sędzią całej ziemi” (1 Mjż 18,25), a potwierdzają to autorzy kolejnych ksiąg Starego Testamentu (por. Sędz 11,27; Ps 50,6; Ps 94,1-4). Czytamy tam także:

„Bo nie ze Wschodu, ani z Zachodu, ani z pustyni, ani z gór [przychodzi sąd], lecz Bóg JEDYNIE jest Sędzią – tego zniża, tamtego podnosi” (Ps 74,7.8 BT);

„Bo Jahwe jest naszym Sędzią, Jahwe – Prawodawcą naszym, Jahwe naszym Królem! On nas wybawi!” (Iz 33,22 BP);

Czy fakt, że Jedyny Prawdziwy Bóg jest „Sędzią wszystkich” (Hbr 12,23), wyklucza, iż Jezus Chrystus również jest Sędzią żywych i umarłych?

Oczywiście, że nie, gdyż w natchnionych księgach nowotestamentowych czytamy, że Jezus Chrystus został ustanowiony Sędzią:

„Jak bowiem Ojciec ma żywot sam w sobie, tak dał i Synowi, a by miał żywot sam w sobie. I dał mu władzę sądenia, gdyż jest Synem Człowieczym” (Jan 5,26.27);

„Bo i Ojciec nikogo nie sądzi, lecz wszelki sąd przekazał

Synowi" (Jan 5,22);

„[...] On jest ustanowionym przez Boga sędzią żywych i umarłych” (DzAp 10,42;

„Nie zważając na czasy nieświadomości, wzywa Bóg teraz wszędzie i wszystkich ludzi do nawrócenia, dlatego, że wyznaczył dzień, w którym sprawiedliwie będzie sądzić świat przez Człowieka, którego na to przeznaczył, po uwierzytelnieniu Go wobec wszystkich przez wskrzeszenie Go z martwych” (DzAp 17,30.31 BT);

„A gdy przyjdzie Syn Człowieczy w chwale swojej i wszyscy aniołowie z nim, wtedy usiądzie na tronie swej chwały. I będą zgromadzone przed nim wszystkie narody, i odłączy je od drugich, jak pasterz odłącza owce od kozłów. I ustawi owce po swojej prawicy, a kozły po lewicy. Wtedy powie król tym po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, odziedziczcie Królestwo, przygotowane dla was od założenia świata, albowiem... [...] Wtedy powie i tym po lewicy: Idźcie ode mnie precz, przekłęci, w ogień wieczny, zgotowany diabłu i aniołom jego, albowiem... [...] I odejdą ci na kaźń wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego” (Mt 25,31-46).

Reasumując:

(1) Fakt, że „Jedyny Prawdziwy Bóg” (Jan 17,3) jest Stwórcą, nie podważa prawdy, iż współ-Stwórcą jest Jego jednorodzony Syn!

(2) Fakt, że Bóg Jahwe jest Zbawcą ludzkości (Iz 43,11), nie podważa prawdy, że Zbawicielem ludzkości jest Jego jednorodzony Syn, Pan Jezus Chrystus!

(3) Fakt, że Bóg Jahwe jest „Sędzią wszystkich” (Hbr 12,23), nie podważa prawdy, że Jezus Chrystus jest „ustanowionym przez Boga sędzią żywych i umarłych” (DzAp 10,42)!

Osoby podważające natchnienie ksiąg nowotestamentowych, prawdopodobnie będą wątpić w prawdę tych wypowiedzi; bo wszak – jak uważają – Nowy Testament nie zasługuje na zaufanie... Ale to nie zmieni decyzji Boga Ojca, ani ostatecznego wyroku, jaki w sprawie każdego człowieka wyda na sądzie Jezus Chrystus!

(c.d.n.)